

РЕШЕНИЕ

№ 5585

гр. София, 18.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Радина Карамфилова**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7279** по описа за **2023** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл.208 – чл.228 АПК вр. чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от ЕТ „Румяна Хинкова – Иво Табаков“, ЕИК[ЕИК], чрез адв. Й. К. Л., срещу решение № 2574/01.06.2023 г. по анд. № 3661/2023 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 130 с-в, с което е потвърден електронен фиш № [ЕГН] на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, с който за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ и на основание чл.187а, ал.2, т.3, във вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв.

Касаторът оспорва решението като неправилно, незаконосъобразно, постановено в противоречие на материалноправните и процесуалните разпоредби. Счита, че не е доказано да е извършил вмененото му нарушение. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП. Позовава се на съдебна практика. Претендира присъждане на разноските по делото съобразно представен списък с разноски.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, не се явява и не изпраща представител. Същият не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки

нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Според задължителните за тази инстанция съгласно чл.220 АПК вр. чл.63в ЗАНН приема изцяло фактически установявания на първоинстанционния съд, а именно на 09.03.2022 г. в 16:29 часа пътно превозно средство - влекач марка „Рено“, с регистрационен номер 417M259, собственост на касатора, с технически допустима максимална маса 21000 кг., брой оси - 2, екологична категория „Евро 6 Е“, без ремърке, се движело по път А-2 км 6+804, с посока нарастващ километър, който път бил включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС има маршрутна карта, но платената категория е по – малка от измерената в нарушение на чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата /ЗП/.

Нарушението било установено с устройство №20141, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП и се намирало на път А – 2 км 6+804.

За извършеното нарушение на дружеството - касатор, като собственик на регистрираното ППС, бил издаден обжалваният пред СРС електронен фиш № [ЕГН], с който за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 179, ал. 3б от същия закон е наложена имуществена санкция в размер на 2 500,00 лева.

За да потвърди ЕФ първоинстанционния съд е приел, че жалбоподателят в действителност е осъществил състава на вмененото му административно нарушение, а така наложената санкция е правилно определена.

Разгледана по същество касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

Настоящият състав на АССГ следва да посочи, че отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, съгласно който се заплаща такса за изминато разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Съгласно чл. 187а ЗДвП, при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП в отсъствие на нарушителя се счита, че пътното превозно средство е управлявано от собственика му, а в случаите, в които в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател - от ползвателя, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице. Нормата на чл.187а ал.2 от

ЗДвП разпорежда, че ако собственикът на пътното превозно средство е юридическо лице или едноличен търговец, за допускане движението на пътното превозно средство, без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, на собственика се налага имуществена санкция, както следва: 1. по чл. 179, ал. 3 - в размер 300 лв.; 2. по чл. 179, ал. 3а - в размер 1800 лв.; 3. по чл. 179, ал. 3б - в размер 2500 лв., каквато именно е била наложена на дружество.

Законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение, е незаконосъобразен и следва да бъде отменен само на това основание.

Според чл. 189е ал. 1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност /ал. 1/, като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта /ал. 2/. Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3-3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

Съгласно чл. 189ж ал. 1 от ЗДвП при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура".

И двете посочени разпоредби са нови, приети с един и същи закон, за изменение и допълнение на ЗДвП, обн. в ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г. и се намират в глава седма от закона, озаглавена "Административна наказателна отговорност".

В разпоредбите на чл. 167а ал. 1, 2 и 4 от ЗДвП, се уреждат правата и задълженията на Агенция "Пътна инфраструктура" при осъществяване на контрол върху заплащането на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата чрез електронната система за събиране на пътни такси /ал. 1/, както и действията по изпълнение на функциите по този закон на определените от председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" длъжностни лица, сред които и да „съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и връчват електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в.“ /ал. 2 т. 8/, както и задълженията на Агенция "Пътна инфраструктура" да създава и поддържа информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в. /ал. 4/. Посочените норми не уреждат процедурата по издаване на актове за

установяване на административни нарушения и на електронни фишове, както и хипотезите, при които се съставят актове за установяване на административни нарушения и електронни фишове. Ето защо, тези норми не могат да игнорират нормите за административно наказателната отговорност или да заместят и допълват. Разпоредбата на чл.46 ал.3 от ЗНА категорично забранява да се обосновава наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез тълкуване на нормите в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България, както и при непълна норма, за неуредените от него случаи да се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта.

След като законодателят с един и същи закон е предвидил, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на акт за административно нарушение, а за друго, също така конкретно посочено нарушение, може да се състави електронен фиш, е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредби предвиждаща административно наказателна отговорност с аргументи от съдържанието на норми, уреждащи правомощията на държавни органи. Не може да обоснове съставянето на електронен фиш за нарушение по чл.179 ал.3б и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл.189ж ал.7 от ЗДвП, съгласно която по отношение на електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10, след като в ал.1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл.179 ал.3б от ЗДвП. След като цели административно наказателна репресия законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при създаването на правните норми.

С оглед изложеното решението на СРС следва да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП.

При този изход на спора е основателна претенцията за разноски на ответника по касация и същата следва да бъде уважена в претендиращия размер, съобразно представения списък на разноските, а именно в размер на 600 лв. заплатено адвокатско възнаграждение за производството пред СРС и 600 лв. за касационното производство, общо (1200 лв.). По отношение на искането за присъждане на адвокатски хонорар в размер на 600 лв. (за процесуално представителство пред ВАС), съдът счита същото за неоснователно. На първо място липсват данни по делото да е образувано друго такова пред ВАС. На второ място дори да е образувано, то в зависимост от изхода на делото ВАС ще се произнесе по искането за разноски за страните.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд - София град, XXV касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 2574/01.06.2023 г. по анд. № 3661/2023 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 130 с-в.

ОТМЕНЯ електронен фиш № [ЕГН] на Агенция „Пътна инфраструктура“, с който за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП и на основание чл.187а, ал.2, т.3, във вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв.

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура" да заплати на ЕТ „Румяна Хинкова – Иво

Табакoв“, ЕИК[ЕИК], разнoски в прoизвoдствoтo прeд двeтe съдeбни инстанции в oбщ
размeр нa 1200 лв.

Решениeтo e oкoнчaтeлнo и нe пoдлeжи нa oбжaлвaнe.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: